

ART & EVERYDAY LIFE



Wordt de eeuwenoude queeste naar de fontein van de eeuwige jeugd door kunstenaar Paul Geelen naar een nieuw level getild? Het zijn niet de minsten die het geheim hebben geprobeerd te ontrafelen. Gilgamesh probeerde het al in de 27ste eeuw voor onze jaartelling en onder anderen Herodotus en Alexander de Grote volgden. Allemaal tevergeefs. En na de armzalige pogingen met plastische chirurgie en botox wil nu ook Geelen zijn bijdrage leveren aan de speurtocht naar blijvende schoonheid.

Het is een intrigerend en maatschappelijk relevant onderwerp. Miljarden gaan er om in de schoonheidsindustrie. Wie heeft er geen potjes en tubetjes op de plank bij de spiegel staan, die beloven de rimpels weg te plamuren, de huid elastisch te houden en de oogleden strak? Maar hoe ver mogen we gaan in de zoektocht naar de eeuwige schoonheid? Het verzet tegen graatmagere modellen op de catwalk neemt toe en de overheid heeft al een wetsartikel in het Burgerlijk Wetboek opgenomen om bedrijven die middels Photoshop al te nadrukkelijk een loopje met de werkelijkheid nemen op de vingers te tikken. Cosmetische artikelen die op dieren zijn getest, zijn al sinds 1997 verboden in Nederland, maar worden helaas nog wel steeds verkocht, de belangen zijn te groot. Zou kunstenaar Paul Geelen met zijn zoektocht op het snijpunt van commercie, kunst, wetenschap en alchemie al die misstanden en manipulatie kunnen uitbannen?

De stichting Collectors of Contemporary Art stelt elk jaar een werkbeurs beschikbaar aan een jonge, veelbelovende kunstenaar, woonachtig in Nederland. Paul Geelen kreeg de beurs in 2015 toegewezen en toog voor onderzoek naar Chili, de bakermat van de cosmetische belofte van het slakkenlijm. Slakkenlijm zou de huid verjongen en littekenweefsel laten herstellen. Daarnaast onderzocht Geelen, gefascineerd door de eeuwenoude mythes rond de eeuwige jeugd en onsterfelijkheid, de oudste bewaard gebleven mummies ter wereld. Hiermee voegt hij twee onderzoeken samen en vertaalt dit in verschillende artistieke werken rond de mogelijkheden van een nieuw levenselixir. De eerste stap van dit onderzoek is nu te zien in de expositieruimte A Tale is a Tub te Rotterdam, onder de naam Sliding under Traces.



Midden in een halfdonkere ruimte staat de tempel van Paul Geelen: een glazen vitrine gedragen door een grijze sokkel met daarin een glazen fles. Deze wordt omringt door vier witte steunpilaren. De glazen fles bevat het eerste ingrediënt van een mogelijk nieuw levenselixir: een extractie van slakkenslijm, ook wel bekend als *Helix Aspersa Muller*, een chemisch en complex mengsel waarbij verjonging wordt beloofd, maar de vraag of het werkt blijft altijd onbeantwoord.

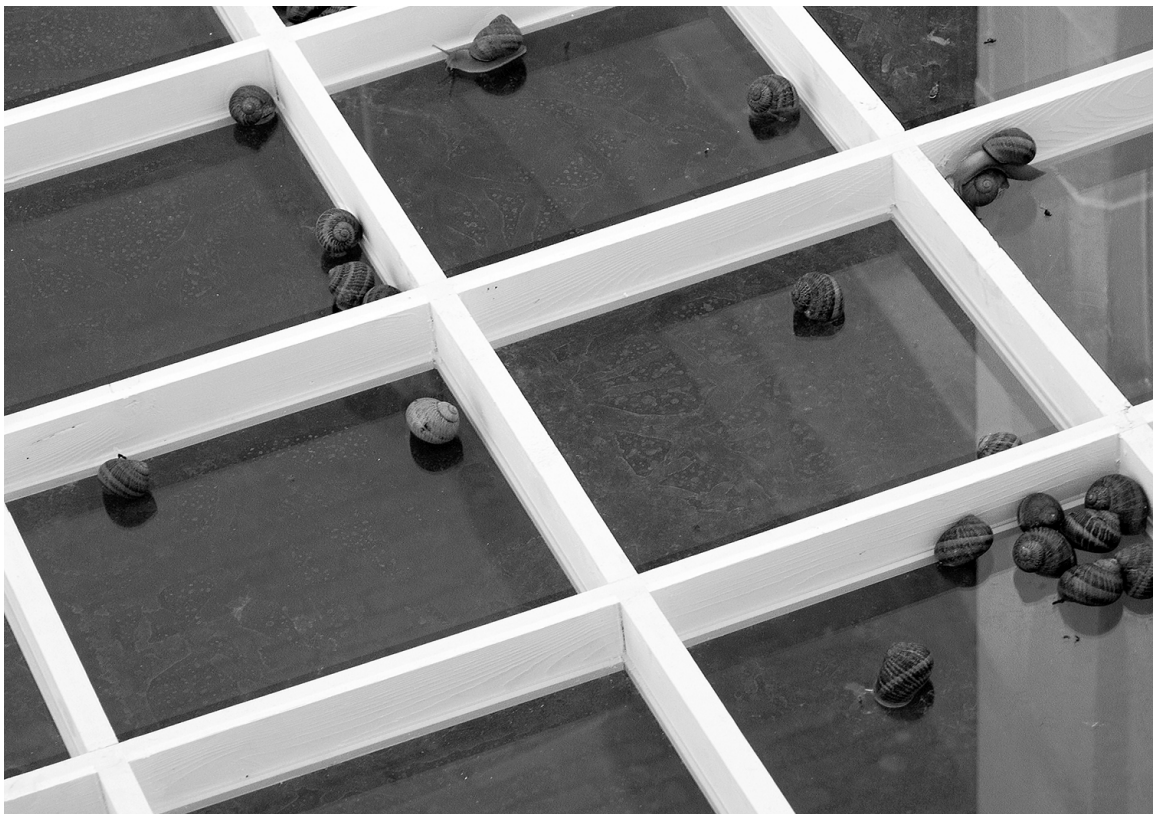


Door de hele ruimte is een soort van getijl te horen: slakkengeluiden die klinken uit de 'secretion showers'; doorschijnende plexiglazen lampenkappen, met daarin zwarte geluidsboxjes, hangend aan een spiraal. Als je goed kijkt zijn op de lampenkappen (en op de vitrine) slakkensporen te zien. In de vorm van de gulden snede van een slakkenhuis bewegen deze 'secretion showers' zich door de ruimte van A Tale of a Tub. De eerste secretion shower bevindt zich links in de entree op slakkenhoogte. Vandaaruit beweegt het via de trap naar de eerste etage en eindigt bovenop het hangende dak van de tempel: een wit verlicht raster, afgezet met roze. De tijdelijke habitat van de slakken, waarop ze hun sliding traces verzamelen.

De tentoonstelling Sliding under Traces laat de uitkomst van de nieuwsgierige geest van de kunstenaar zien. Hoe hij na een intensieve werkperiode poëtische sculpturen creëert, werken die worden vertaald in een esthetische monumentale installatie: Geelens hedendaagse versie van de 'tempel van de eeuwige jeugd'. Het is ook een tentoonstelling die vragen oproept. Probeert de kunstenaar bijvoorbeeld met zijn zoektocht op een diervriendelijke manier een 'age-killer' te ontdekken? Is dit een aanklacht tegen de commerciële farmaceutische industrie? Vindt hij dat de cosmetische industrie niet duurzaam genoeg met het milieu omgaat, of met de testdieren?



Binnen zijn artistieke werkzaamheden denkt de kunstenaar graag na over alomvattende facetten van het leven: tijd en het menselijk bestaan, de tegenstelling tussen leven en dood, natuurlijk en artificieel. Hij kijkt met een open blik naar de processen die schuilgaan achter dubbelzinnige begrippen als verjonging en onsterfelijkheid. Dat is ook waar het in de schoonheidsindustrie vaak om gaat: er wordt veelal een illusie verkocht.



Met het tweede en laatste deel van zijn werkbeurs zal Geelen zich bezig gaan houden met een bacterie die recent werd aangetroffen op een langzaam ontbindende mummie, één van de oudste bewaard gebleven exemplaren ter wereld. Dat onderzoek zal specifiek gericht zijn op de conserverende werking van de stof Sphangan, een extract uit het beschermende Nederlandse hoogveen.

andere afkomstig uit een slak en veenmos, de ene met een hydraterende en de ander met een conserverende werking. De ingrediënten vormen een mogelijk beginsel van een nieuw soort ambivalent verjongingselixer.

Paul Geelens expositie Sliding under Traces - C.o.C.A. Foundation Art Prize 2015 is te bezoeken bij A Tale of a Tub in Rotterdam nog tot en met 13 maart. Bekijk hier zijn [website](#)